

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Aleny Svátkové a soudců Mgr. Miloslavy Štorkové a JUDr. Pavla Slavička ve věci

nezletilého: **J. S.**, narozený xxx
bytem trvale Xxx, xxx
fakticky Xxx, xxx, Xxx xxx

syna rodičů: **Anna B.**, narozená xxx
bytem Xxx, xxx
fakticky Xxx, xxx, Xxx xxx
zastoupená advokátem JUDr. Jaroslavem Čibenkou
sídlem F. Urbánka 797/14, 020 01 Púchov, Slovenská republika

Jan S., narozený xxx
bytem Xxx, xxx
zastoupený advokátkou Mgr. Zuzanou Zlatohlávkovou
sídlem Starostrašnická 199/42, 100 00 Praha 10

o úpravu poměrů nezletilého, o přerušení řízení, k odvolání otce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 9. prosince 2020, č. j. 14 Nc 1290/2020-70,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se potvrzuje.**

Odůvodnění

1. Soud prvního stupně napadeným usnesením přerušil řízení o úpravu povinností a práv rodičů, vyplývajících z jejich rodičovské odpovědnosti k nezletilému J. S., narozenému xxx, do nabytí právní moci rozhodnutí Okresního soudu v Trenčíně o přijetí pravomoci tamního soudu k projednání návrhu.
2. Při svém rozhodování vycházel z toho, že otec dne 31. 7. 2020 podal návrh na úpravu povinností a práv rodičů, vyplývajících z jejich rodičovské odpovědnosti ke společnému nezletilému synovi, a navrhl jeho svěřeni do střídavé péče rodičů s intervalem střídání po jednom týdnu a speciální úpravou péče v období vánočních a velikonočních svátků. Matka oznámila, že 23. 6. 2020 podala návrh na úpravu poměrů rodičů k dítěti u Okresního soudu v Trenčíně.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ema Pithardová.

Navrhla, aby řízení zahájené před zdejším soudem bylo přerušeno do doby, než Okresní soud v Trenčíně rozhodne o přijetí své pravomoci k projednání návrhu.

3. Z podání Okresního soudu v Trenčíně procesní soud zjistil, že návrh matky nezletilého na úpravu poměrů rodičů byl tomuto soudu podán dne 23. 6. 2020 a je veden pod spisovou značkou 31 P 55/2020. Ve věci se dne 22. 10. 2020, konalo jednání, otec namítl nedostatek pravomoci Okresního soudu v Trenčíně k projednání věci. Jednání bylo odročeno na neurčito s tím, že tamní soud zjistí informace potřebné k rozhodnutí o pravomoci k rozhodnutí o návrhu o úpravu poměrů rodičů k nezletilému.
4. Soud prvního stupně postupoval dle § 109 odst. 2 písm. c/ o. s. ř. a řízení přerušil. Uvedl, že otec návrh na zahájení řízení podal dne 31. 7. 2020, ale týž návrh již dne 23. 6. 2020 podala i matka u Okresního soudu v Trenčíně. Nepřichází v úvahu, aby o stejném předmětu řízení, za účasti stejných účastníků, bylo rozhodováno dvěma soudy, v tomto případě dokonce v různých zemích. Platí, že řízení pokračuje u soudu, kde byl návrh podán první, a tímto soudem je Okresní soud v Trenčíně. Námitkou otce o nedostatku pravomoci Okresního soudu v Trenčíně se bude zabývat slovenský soud, který již, jak vyplývá z jeho sdělení, provádí dokazování směřující k rozhodnutí o pravomoci.
5. Proti usnesení soudu prvního stupně podal včasné odvolání otec. Podle něj je soud v České republice jako jediný věcně a místně příslušný soud s ohledem na bydliště nezletilého v České republice. Adresa Xxx, xxx je rovněž evidovaným trvalým bydlištěm nezletilého na základě poslední dohody rodičů ve smyslu § 467 odst. 1, § 4 odst. 4 z. ř. s. Zdůraznil, že nedal souhlas s následnou změnou bydliště. Matka s nezletilým setrvává na Slovensku v rozporu s jejich poslední dohodou. Poukázal i na svůj návrh na vydání předběžného opatření, byť mu nebylo vyhověno.
6. Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení postupem dle § 212, § 212a o. s. ř., aniž bylo třeba nařizovat jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o. s. ř.), a dospěl k závěru, že napadené usnesení je zásadně správné a naopak odvolací námitky otce nedůvodné.
7. Za situace, kdy matka je občankou Slovenské republiky, bylo při posuzování návrhu otce třeba postupovat dle Nařízení Rady Evropského společenství (ES) č. 2201/2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech rodičovské odpovědnosti a zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 – Brusel II bis (dále jen nařízení), obsahujícího speciální úpravu, a nikoli dle ustanovení občanského soudního řádu. Podle čl. 19 odst. 2 nařízení o překážce litispendence a závislé žaloby platí *„pokud je řízení ve věci rodičovské zodpovědnosti ke stejnému dítěti v téže věci zahájeno u soudů různých členských států, přeruší soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, bez návrhu řízení až do doby, než se určí příslušnost soudu, který řízení zahájil jako první“*.
8. Z uvedeného je tak patrné, že ačkoli soud prvního stupně při svém rozhodování v dané věci v řízení s cizím prvkem nesprávně postupoval dle § 109 odst. 2 písm. c/ o. s. ř., je jeho rozhodnutí věcně správné. Odvolací soud proto napadené usnesení soudu prvního stupně jako zásadně věcně správné potvrdil dle § 219 o. s. ř., byť z jiného právního důvodu.
9. K poukazu otce na předchozí řízení o nařízení předběžného opatření odvolací soud odkazuje na úpravu, provedenou čl. 20 nařízení, ve spojení s judikaturou k tomuto ustanovení, např. usnesením Nejvyššího soudu ze dne 26. 2. 2014, sp. zn. 30 Cdo 2554/2013, podle něhož *„řízení zahájené dříve u jiného soudu členského státu EU ve věci rodičovské zodpovědnosti, v němž bylo vydáno pouze opatření podle ustanovení čl. 20 Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 (nařízení Brusel II bis) nezakládá překážku věci zahájené ve smyslu ustanovení čl. 19 odst. 2 nařízení Brusel II bis k řízení ve věci rodičovské“*

zodpovědnosti zabájené později u českého soudu“. Lze proto shrnout, že řízení o návrhu otce na nařízení předběžného opatření je z pohledu určení příslušnosti soudu právně bezvýznamné.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha 22. dubna 2021

JUDr. Alena Svátková v. r.
předsedkyně senátu